

1. W zakładach budżetowych gospodarki mieszkaniowej

§ 47 — Różne wydatki

- poz. 471 — Udział w kosztach zarządu miejskiego przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej
 poz. 473 — Pozostałe wydatki

§ 59 — Dotacje na uzupełnienie środków pozabudżetowych

- poz. 591 — Przelewy dokonane z funduszu remontów bieżących w ramach redystrybucji
 poz. 592 — Przelewy dokonane na rzecz funduszu remontów kapitalnych innych przedsiębiorstw i zakładów gospodarki mieszkaniowej
 poz. 593 — Przelewy z funduszu remontów bieżących do zrzeczenia na zaplecze ZBM
 poz. 594 — Przelewy z funduszu remontów kapitalnych do zrzeczenia na zaplecze MPRB

§ 95 — Przelewy redystrybucyjne

- poz. 951 — Przelewy z działalności podstawowej — odpisy na fundusz remontów bieżących
 poz. 952 — Przelewy z działalności podstawowej — odpisy na fundusz remontów kapitalnych

- poz. 953 — Przelewy nadwyżek z działalności podstawowej na fundusz remontów bieżących
 poz. 954 — Przelewy nadwyżek z działalności pomocniczej na fundusz remontów bieżących
 poz. 955 — Przelewy marży na fundusz inwestycji własnych
 poz. 956 — Przelewy z funduszu remontów bieżących na fundusz inwestycji własnych na rozbudowę zaplecza

2. W terenowych funduszach turystyki i wypoczynku

§ 59 — Dotacje na uzupełnienie środków pozabudżetowych

- poz. 591 — Dotacje dla jednostek państwowych
 poz. 592 — Dotacje dla organizacji społecznych

§ 95 — Przelewy redystrybucyjne

- poz. 951 — Przelewy dla funduszu powiatowego
 poz. 952 — Zwrot nie wykorzystanych środków
 poz. 953 — Zwrot pożyczki otrzymanej z Centralnego Funduszu Turystyki i Wypoczynku".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r., z tym że zmiany klasyfikacji dochodów i wydatków, dokonane przed dniem wydania zarządzenia, obowiązują od dnia ich wprowadzenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

351

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 grudnia 1966 r.

w sprawie opracowania i zatwierdzenia planów finansowych na 1967 rok jednostek zakładów budżetowych oraz funduszy budżetu centralnego.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podstawę opracowania oraz zatwierdzenia na rok 1967 planów finansowych, o których mowa w § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 1959 r. w sprawie zasad i trybu opracowania i zatwierdzania planów finansowych jednostek i zakładów budżetowych objętych budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 35, poz. 160), stanowiąc będą:

- 1) kwoty szczegółowego podziału dochodów i wydatków budżetu centralnego na rok 1967,
- 2) kwoty zatwierdzonych przez Ministerstwo Finansów planów finansowych środków specjalnych, zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych prowadzonych według zasad uproszczonych, bilanse dochodów i wydatków gospodarstw pomocniczych prowadzonych na zasadach rozrachunku gospodarczego oraz funduszy utworzonych na podstawie art. 7 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45,

poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164), których plany finansowe podlegają z mocy odrębnych przepisów zatwierdzeniu przez Ministerstwo Finansów.

§ 2. Ministerstwa (urzędy centralne) zatwierdzą plany finansowe na rok 1967 w terminie 10 dni od otrzymania szczegółowego podziału dochodów i wydatków budżetu centralnego i zatwierdzonych planów, o których mowa w § 1.

§ 3. 1. Terminy określone w § 2 dotyczą również planów finansowych instytutów naukowo-badawczych, o których mowa w § 5 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 2 stycznia 1964 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej instytutów naukowo-badawczych (Monitor Polski Nr 7, poz. 31), oraz planów finansowych funduszu postępu techniczno-ekonomicznego, o których mowa w § 3 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 18 lutego 1964 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej funduszu postępu techniczno-ekonomicznego (Monitor Polski Nr 13, poz. 60).

2. Ministerstwa (urzędy centralne) nadesłał do Ministerstwa Finansów dwa egzemplarze zbiorczych planów finansowych, o których mowa w ust. 1, w ciągu 5 dni od ich zatwierdzenia.

§ 4. W 1967 r. nie mają zastosowania przepisy § 3 ust. 1 i 3 oraz § 4 zarządzenia wymienionego w § 1.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

352

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 9 grudnia 1966 r.

w sprawie wspólnych inwestycji ciepłowniczych.

Na podstawie § 19 ust. 2 pkt 2 uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie planowania, realizacji i finansowania inwestycji wspólnych (Monitor Polski Nr 26, poz. 128) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za inwestycję ciepłowniczą uważa się budowę, rozbudowę i modernizację elektrociepłowni, ciepłowni i sieci ciepłych oraz rozbudowę i modernizację elektrowni, przystosowywanych do oddawania energii cieplnej.

2. Inwestycję ciepłowniczą uważa się za wspólną, jeżeli jej realizacja:

- 1) zezwala na pokrycie potrzeb ciepłych przynajmniej dwóch odbiorców energii,
- 2) zastępuje inne indywidualne inwestycje ciepłownicze lub istniejące mniej ekonomiczne źródła ciepła.

3. Siecią ciepłą w rozumieniu zarządzenia jest zespół urządzeń i rurociągów od granicy terenu, na którym znajduje się źródło energii cieplnej, do granicy terenu odbiorcy energii cieplnej. Za integralną część sieci ciepłej uważany jest również odcinek sieci przebiegający przez teren odbiorcy energii, jeżeli omawiany odcinek służy do przesyłania energii cieplnej dalszym odbiorcom.

§ 2. 1. Decyzje o realizacji wspólnych inwestycji ciepłowniczych podejmowane są w oparciu o zamierzenia inwestycyjne w zakresie zaopatrzenia rejonu w energię ciepłą.

2. Zamierzenia inwestycyjne, o których mowa w ust. 1, powinny być opracowane w oparciu o plany zagospodarowania przestrzennego rejonu i zawierać w szczególności:

- 1) aktualny i perspektywiczny bilans potrzeb ciepłych rejonu z charakterystyką istniejących źródeł energii cieplnej, ustalony w porozumieniu z zainteresowanymi inwestorami przez właściwy terenowo okręgowy inspektorat gospodarki paliwowo-energetycznej;
- 2) analizę efektywności ekonomicznej zamierzonego rozwiązania inwestycji ciepłowniczych;
- 3) wstępne propozycje dotyczące układu i etapów realizacji źródeł i sieci ciepłych;
- 4) orientacyjne określenie kosztów budowy;
- 5) propozycje w zakresie wysokości udziałów poszczególnych inwestorów w kosztach realizacji inwestycji.

3. Jeżeli koszt realizacji wspólnej inwestycji jest równy lub niższy od łącznych kosztów realizacji inwestycji indywidualnych, prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w ramach uzgodnień lokalizacji szczegółowych inwestycji obejmujących również zadania z zakresu inwestycji ciepłowniczych, w oparciu o zamierzenia inwestycyjne (ust. 1), decydują o zaniechaniu realizacji indywidualnych inwestycji ciepłowniczych i przystąpieniu do realizacji inwestycji wspólnej.

4. Jeżeli koszty realizacji wspólnej inwestycji ciepłowniczej są wyższe od łącznych kosztów realizacji inwestycji indywidualnych, lecz koszty eksploatacji ulegną tak znacznemu obniżeniu w porównaniu do kosztów, jakie byłyby poniesione przy eksploatacji kilku inwestycji indywidualnych, lub uzyskana zostanie dodatkowa moc elektryczna, tak że uzasadnia to podjęcie wspólnej inwestycji, wówczas prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) występują zgodnie z § 17 ust. 2 uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie planowania, realizacji i finansowania inwestycji wspólnych (Monitor Polski Nr 26, poz. 128), zwanej dalej „uchwałą”, do Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów o wydanie decyzji dotyczącej realizacji wspólnej inwestycji.

5. Decyzje o realizacji wspólnych inwestycji ciepłowniczych, o których mowa w ust. 3, podejmują zgodnie z § 1 ust. 3 pkt 1 uchwały prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), po porozumieniu z właściwymi terenowo okręgowymi inspektoratami gospodarki paliwowo-energetycznej oraz zainteresowanymi zjednoczeniami przemysłowymi.

6. Decyzje o realizacji wspólnych inwestycji ciepłowniczych, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, nie mogą powodować opóźnienia w pokryciu zapotrzebowania odbiorców na energię ciepłą w stosunku do terminów, wynikających z harmonogramów inwestycji indywidualnych.

7. Okręgowe inspektoraty gospodarki paliwowo-energetycznej zobowiązane są do udzielania prezdydiom właściwych rad narodowych pomocy przy ustalaniu zapotrzebowania odbiorców na energię ciepłą, wysokości udziałów w kosztach budowy oraz w innych sprawach związanych z podejmowaniem decyzji o realizacji wspólnych inwestycji ciepłowniczych.

§ 3. Przy wyznaczaniu, zgodnie z § 4 uchwały, inwestora zastępczego wspólnej inwestycji ciepłowniczej należy mieć na względzie, co następuje:

- 1) inwestorem zastępczym budowy (rozbudowy) sieci ciepłej powinna być jednostka ustalona każdorazowo w porozumieniu z zainteresowanymi inwestorami przez prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa); jeżeli szczytowe obciążenie sieci ciepłej wykorzystane jest co najmniej w 30% dla potrzeb ogólnomiejskich, inwestorem zastępczym budowy sieci ciepłej powinna być w zasadzie jednostka podległa prezdydiu rady narodowej;
- 2) inwestorem zastępczym rozbudowy lub modernizacji elektrociepłowni i ciepłowni powinna być jednostka użytkująca rozbudowywaną lub modernizowaną elektrociepłownię albo ciepłownię;